

Olomoucký kraj
Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor majetkový, právní a správních činností
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp.zn.: KÚOK/85270/2026
č.j. KUOK 86773/2026
počet stran/listů/příloh: 4/2/0

V Olomouci dne 27. 7. 2026

Oprávněná úřední osoba pro vyřizování a podepisování: JUDr. Dagmar Nováková

Rozhodnutí

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor majetkový, právní a správních činností (dále jen „odvolací orgán“ nebo „nadřízený orgán“) příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání pana Ivana Butkaye, Malhotská 256, 753 56 Opatovice (dále jen „odvolatel“ či „žadatel“), ze dne 8. 7. 2026, které bylo odvolacímu orgánu předloženo dne 13. 7. 2026 a které směřuje proti rozhodnutí obce Opatovice vydanému na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“ nebo „InfZ“), takto:

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se **rozhodnutí** obce Opatovice jako povinného subjektu ze dne 24. 6. 2026 čj. OUOP/0808/26/JKo **zrušuje** a věc **se vrací** tomuto povinnému subjektu **k novému projednání**.

O d ů v o d n ě n í

Odvolací orgán obdržel dne 13. 7. 2026 prostřednictvím obce Opatovice (dále jen „povinný subjekt“) odvolání odvolatele směřující proti rozhodnutí tohoto povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, a to spolu se spisovým materiálem v dané věci.

Z předloženého spisového materiálu je zřejmé, že se stěžovatel dne 22. 6. 2026 obrátil na povinný subjekt s žádostí podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v níž v souvislosti s opakovanými omezeními dodávky pitné vody uvedl (cit.):

„žádám o informaci, zda obec, jako zřizovatel jednotky SDH, situaci eviduje a jaká opatření přijala nebo plánuje přijmout, aby při výcviku a soutěžích SDH nedocházelo k omezení dodávky pitné vody obyvatelům.

Žádám o sdělení následujících informací:

- 1. Zda je obci tento problém znám a od kdy je evidován.*
- 2. Jakým způsobem je při výcviku a soutěžích SDH zajišťován odběr vody.*
- 3. Zda je odběr vody pro potřeby SDH měřen a kdo náklady na odebranou vodu hradí.*

4. *Jaké množství vody bylo pro potřeby SDH odebráno v letech 2024, 2025 a 2026.*
5. *Zda byl provozovatel vodovodu na tento problém upozorněn a jaké stanovisko k věci zaujal.*
6. *Jaká konkrétní technická nebo organizační opatření budou přijata, aby nedocházelo k poklesům tlaku nebo výpadkům dodávky vody pro obyvatele.“*

Na uvedenou žádost (dále též „dotčená“ nebo „předmětná“ žádost) reagoval povinný subjekt dne 24. 6. 2026 vydáním rozhodnutí čj. OUOP/0808/26/JKo, kterým ji v celém rozsahu odmítl.

Proti uvedenému rozhodnutí povinného subjektu podal odvolatel dne 8. 7. 2026 odvolání.

Dne 13. 7. 2026 pak povinný subjekt předložil odvolacímu orgánu toto odvolání odvolatele spolu se spisovým materiálem.

Po prostudování celého spisového materiálu a posouzení právně relevantních skutečností dospěl odvolací orgán k následujícím zjištěním a závěrům.

I.

Odvolací orgán přezkoumal včasnost podaného odvolání a zjistil, že odvolání bylo podáno včas.

Odvolací orgán se rovněž zabýval vyhodnocením rozsahu napadení rozhodnutí povinného subjektu podaným odvoláním. Z obsahu odvolání je přitom zcela zřejmé, že je jím napadeno rozhodnutí povinného subjektu v celém rozsahu. Vzhledem k tomu, že odvolací orgán je vázán rozsahem napadení uvedeným v odvolání, přezkoumával tedy zákonnost předmětného rozhodnutí v celém rozsahu, čemuž odpovídá výrok tohoto rozhodnutí odvolacího orgánu.

II.

Odvolací orgán pro připomenutí uvádí, že pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti (či její části) a odvolací řízení se použije správní řád (zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů). Podle § 68 správního řádu obsahuje každé správní rozhodnutí výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Ve výrokové části se podle § 68 odst. 2 správního řádu mimo jiné uvedou právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno.

V posuzovaném případě je ve výrokové části napadeného rozhodnutí uveden odkaz na § 2 odst. 1 InfZ (vymezující povinné subjekty) a § 15 odst. 1 téhož zákona (týkající se vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti), přičemž samotný výrok zní: „*Žádost o poskytnutí informace ze dne 22.6.2026 se odmítá.*“. Tento výrok (stejně jako celá výroková část) tedy postrádá hmotněprávní ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím, na základě kterého došlo k odmítnutí předmětné žádosti, tj. ustanovení upravující konkrétní zákonnou výlukou umožňující informace neposkytnout. Jedná se však o vadu výroku, která nemá podle názoru odvolacího orgánu sama o sobě vliv na výsledek rozhodování odvolacího orgánu za situace, která nastala i v posuzovaném případě, kdy z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, jaký zákonný důvod (a tedy ustanovení) aplikoval povinný subjekt při odmítnutí požadovaných informací. V odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž povinný subjekt uvedl § 2 odst. 4 InfZ, který představuje speciální zákonnou výlukou z poskytování informací.

K samotnému obsahu odůvodnění je nicméně nutné uvést, že povinný subjekt se v něm omezil pouze na přepis znění uvedeného zákonného ustanovení, dále na přepis znění § 3 odst. 3 InfZ, na konstatování, že informační povinnost se vztahuje pouze k informacím reálně existujícím a konečně pak na vymezení právní povahy sboru dobrovolných hasičů. Takto koncipované odůvodnění napadeného rozhodnutí je však pro odvolací orgán nepřezkoumatelné, a to pro nedostatek důvodů.

Je totiž nutno zdůraznit, že **předpokladem řádné aplikace § 2 odst. 4 InfZ** (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 115/2014-29) **je splnění dvou podmínek**, a to, že 1) požadovanou informací povinný subjekt nedisponuje a 2) povinný subjekt nemá zákonnou povinnost danou informací disponovat (jedná se vlastně o tytéž podmínky, které v sobě zahrnuje zákonný důvod odmítnutí dle § 11b InfZ, neboť jde o shodnou situaci – informace u povinného subjektu neexistuje, tj. jedná se o tzv. relativní neexistenci). **Splněním obou těchto podmínek se přitom musí povinný subjekt zabývat v odůvodnění svého odmítavého rozhodnutí**, jinak se jeho rozhodnutí (stejně jako v posuzovaném případě) stává nepřezkoumatelným.

K jednotlivým podmínkám aplikace uvedeného zákonného ustanovení odvolací orgán pro úplnost uvádí následující.

V rámci první podmínky musí povinný subjekt v odůvodnění odmítavého rozhodnutí zachytit veškeré skutečnosti a úvahy, které ho vedly k závěru, že požadované informace nemá. Jak plyne z mnohaleté ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, povinný subjekt musí při vyřizování žádosti podle InfZ **primárně vyvinout úsilí, aby našel požadovanou informaci a poskytl ji žadateli. Povinný subjekt tedy musí nejprve zkoumat, zda požadovanými informacemi fakticky disponuje, a to bez ohledu na to, jestli takovou povinnost má podle jakéhokoliv právního předpisu** (viz např. rozsudek NSS ze dne 8. 10. 2015 sp. zn. 5 As 24/2015 nebo ze dne 10. 1. 2019 sp. zn. 1 As 359/2018). **Neúspěšný výsledek tohoto zkoumání je přitom nutno zachytit v odmítavém rozhodnutí** a rovněž doložit do spisu, přičemž **musí být zejména patrné, jaké konkrétní kroky (šetření) povinný subjekt za účelem nalezení informace provedl** (k tomu také např. rozsudek NSS ze dne 14. 6. 2023 sp. zn. 6 As 102/2022).

Teprve pro řádném ověření naplnění první podmínky by měl povinný subjekt prověřit splnění druhé zákonné podmínky, tj. prověřit, zda neexistuje zákon, z něhož by mu vyplývala povinnost požadovanou informaci mít. Vyjádření stran (ne)existence zákonné povinnosti disponovat příslušnou informací přitom musí povinný subjekt zahrnout přímo do odůvodnění samotného rozhodnutí o odmítnutí.

V posuzovaném případě je zjevné, že se povinný subjekt v napadeném rozhodnutí naplněním výše uvedených podmínek ve vztahu k jednotlivým požadovaným informacím vůbec nezabýval. V dané souvislosti je třeba hodnotit jako relevantní námitku odvolatele, v níž je uvedeno (cit): *“Tyto otázky se týkají informací, které mohou existovat v dokumentech, evidenci nebo korespondenci obce. Pokud obec některými požadovanými informacemi nedisponuje, měla tuto skutečnost uvést u jednotlivých bodů žádosti. Skutečnost, že část žádosti obsahovala dotazy na budoucí opatření, sama o sobě neodůvodňuje odmítnutí celé žádosti.”*

Závěr o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, k němuž dospěl odvolací orgán, je spojen s nutností takové rozhodnutí zrušit a věc v posuzovaném případě vrátit povinnému subjektu k novému projednání.

III.

Pro úplnost pak odvolací orgán uvádí, že po vyhodnocení celé situace nepřistoupil k aplikaci § 16 odst. 4 InfZ, tedy nevyzval povinný subjekt k doplnění spisu o údaje nezbytné k postupu podle odstavce § 16 odst. 5 InfZ, neboť takový postup vyhodnotil jako neúčelný, protože by nemohl zhojit vadu napadeného rozhodnutí spočívající v jeho nepřezkoumatelnosti.

Závěrem odvolací orgán uvádí, že v souladu s § 16 odst. 5 InfZ zkoumal, zda lze v posuzovaném případě vydat tzv. informační příkaz, tj. vykonatelným rozhodnutím přikázat povinnému subjektu poskytnutí požadovaných informací odvolateli, přičemž dospěl k závěru, že toto nelze. Zjištěné skutkové a právní okolnosti totiž neumožňují odvolacímu orgánu učinit jednoznačný závěr o způsobu vyřízení dotčené žádosti (resp. jejích jednotlivých částí), tj. zejména náležitě posoudit existenci zákonného důvodu pro odmítnutí.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 věta první správního řádu dále odvolat.

JUDr. Dagmar Nováková
v zastoupení
vedoucí oddělení legislativy a dozoru

Rozdělovník:

1. odvolatel (DS)
2. povinný subjekt (DS)
3. spis